

SZÉKELYSÉG

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI VEGYESTARTALMU HETILAP

<p>ELŐFIZETÉSI ÁRAK:</p> <p>Egész évre 8 korona. Félévre 4 korona. Negyedévre 2 korona. Egyes szám ára 16 fillér.</p>	<p>FELELŐS SZERKESZTŐ</p> <p>Dr. GAAL ENDRE.</p>	<p>Megjelenik minden vasárnap. Kéziratok nem adnak vissza.</p>	<p>SZERKESZTŐSÉG:</p> <p>Dr. Gaal Endre lakása, Csíkszereda (Mikó-utca). KIADÓHIVATAL: Szvoboda József könyvkereskedése, Apafi M.-u. 13. Hirdetési díjak előre fizetendők.</p>
---	--	--	--

A nemzet lelkiismerete.

Csíkszereda, 1911. augusztus 11.

Somogyvármegye törvényhatósági bizottsága legutóbb tartott közgyűlésén egyhangú határozattal elítélte az obstrukciót. Ennek a határozatnak azért van sulya és különös jelentősége, mert általánosan tudott dolog, hogy Somogy az országnak ösödiktől óta egyik legküröcsebb vármegyéje. Ha tehát ennek a vármegyének közönsége egyhangulag állást foglalt a technikázás ellen: akkor ez azt jelenti, hogy a nemzet lelkiismerete megszólalt.

Ha már a somogyiak is így gondolkoznak, nem lehet csudálkozni, hogy az ország közvéleménye másfelé is izen-kint megmozdul, amint ma már Szepes- és Küküllőmegye, Selmecbánya és Baja városa, tegnap Pozsony mondta ki a halálos ítéletet az obstrukció nyavalyája felett. Komor határozottsággal tiltakozik az ország a politikai síhederek csínytevése ellen, mely nem más, mint visszavétel a nemzet türelmével. Az ország immár határozottsággal kiáltja oda a politikai Rontó Páloknak: Elég, ne tovább!

Valóban már nem csak elvakultság, hanem elvadultság kell hozzá, ha a nemzetnek produktív hazafias munkára választott és hivatott képviselői ezeket az intelmeket még most sem akarnák megérteni.

Ezekben az intelmekben nagyon komoly szózat foglaltatik. Alig egy éve — ugymond többek közt Pozsonynak, ennek az ősi koronázó városnak határozata — alig egy éve, hogy a nemzet impozáns többsége a produktív munka mellett foglalt állást és ime már ismét munkaképtelen tétlenségre van kárhóztatva a parlament! E felett való hazafias aggodalmunkban — folytatja tovább a felirat — fordulunk tehát a képviselőházhoz és a kormányhoz: törekedjenek, az ország javait, a nemzet érdekeit te-

kiintve, a jelenlegi áldatlan és csakis az ország és a nemzet kárát valló parlamentáris helyzetet megszüntetni.

Ideint a periferiakon tehát hovatovább mindenfelé kezdik átlátni, hogy ami manapság a parlamentben folyik, az káros az országra és a nemzetre. A nemzet produktív munkát kíván, nem pedig buta és butító névszerinti szavazásokat.

Ez nem komoly munka. Ez még az obstrukciónak is legsilányabb fajtája, de ha bárminő volna is, a nemzetnek tudnia kellene, hogy mi az oka és mi a célja ennek a sivár taktikázásnak? Azonban ezt maguk az obstrukciós vezérek se tudják.

Justhék hébe-hóba, a páratlan napokon azt állítják, hogy az obstrukció a választói jog reformjéért folyik. De hiszen Héderváry gróf körirata óta, még a Justhékkal együttesen népgyűlésező szociálisták is elismerik, hogy a választói reform most már a küszöbön van. A kormány ezt komolyan akarja, mint akarta is kezdetül fogva. Ez a legközelebbi feladata a parlamentnek. Miért akarják tehát Justhék ennek a legközelebbi feladat elérézésének idejét mesterségesen messzibbre tolni?

A Kossuth-párt viszont a véderőja vaslatoknak nemzeti tartalommal való megtöltéséért harcol — állitotag. De hát hiszen ezekben a javaslatokban benne van a kilences bizottság programja, melyet annak idején mostani vezérek: Apponyi Albert gróf és Szentiványi Arpád közreműködésével készített a kilences bizottság. Hát ma már a saját gyermeküket se ismerik el törvényesnek, a saját alkotásuk is kevés nekik? Ha kevés, akkor mi volna a több? Ezt nem mondják.

Aminő zavaros és homályos tehát a helyzet, éppen olyan zavaros és homályos az ok és a cél, amely miatt a „küzdő ellenzék“ mostanság technikázik.

„Küzdő ellenzék“. (Most így nevezik magukat). Hát „küzd“ ez az ellenzék? Hát „küzd“ az, amit ok hehek óta folytatnak? Ugyan, ugyan! Még játéknak is hitvány és gyermekek.

Ez nem komoly munka. Ez visszavétel a nemzet türelmével. És mert nem komoly munka: azért tiltakozik és zudul fel ellene Somogytul kezdve majd az egész országon végig a nemzetnek élő lelkiismerete.

A helyzet. A helyzet képe nagyjában vajmi keveset változott. Az ellenzék folytatja a maga sivár és lelkiismeretlen obstrukciós játékát, az ország pedig ugyszólván minden névszerinti szavazásra egy-egy erőteljes törvényhatósági tiltakozással felel. Ma Arad város lépett sorompóba és Versec város ossrukiellenes átiratának nagy többséggel történt elfogadása által kemény, de jól megérdemelt leckéztetésben részesítette a parlamenti technika lovagjait. A vértanúk városa után most a szinmagyar Szeged jelentkezik, ahol Versec átiratával a város törvényhatósága előreláthatólag csak az ősz folyamán foglalkozik majd, de a hangulatból következtetve Szeged üzenete sem lesz olyan, hogy Justh Gyula és társai ablakdészül használhassák. Justh egyébként nagyon kicsinylőleg nyilatkozik a politikáját kárhóztató törvényhatósági határozatokról, ami annyival érdekesebb, mert Justh különben egészen jelentéktelen pártgyűlések üdvözléteivel napról-napra valósággal telegatja magát. Az obstruktorok harci kedvetnek galvanizálása érdekében a hamis politikai hírek gyártása természetesen nem szünetel, ellenben ugyanezek a források arról bőlcen hallgatnak, hogy Justh a Kossuth-párttól határozott formában elégteltelt kért Baross János minapi nyilatkozatáért, elégtétel helyett azonban — kossarat kapott.

Uz- és Veresvölgy.

Az Uz- és Veresvölgyi erők valóságos tengeri kigyó volt a vármegye nyakán. Két rendbeli eladása s az e körül lefolyt igaz, vagy hamis hírű üzelmek valósággal felkorbácsolták annak idején a vármegye életét s annak hullámai messzekiható erővel nehezettek az akkori közéleti szereplőkre. Mig aztán a fr-conjunkturákban teállott stagnálás miatt egy par évre lekerült a napirendről.

Most, hogy a fakeskedelemi viszonyok javultak, a vármegye vezetősége újra eladásra hirdette az erőt s az elért eredmény megnagyítató a vármegye közönségére nézve. Három-millió háromszáz-hétezer korona összeget fog a vármegye azért az erőséért 15 év alatt kapni. Ha a magánjavak igazgatósága eddig pénzühiányról panaszkodott, ugy, most ezzel az eladással ez a nyomoruság megszűnt s Csíkvármegye valósággal az elé a fontos pillanat elé került, hogy megmutassa alkotási képességét. A többi eladásokkal amelyek ezel együtt eszközöltettek, egyszerre 4000.000 korona pénzt kap a vármegye magánvagyon. Az a magán vagyon, amely kulturális célok szolgálatában áll. Megvagyunk győződve arról, hogy a vármegye vezetősége megfogja tenni azokat a propeziókat, amelyekkel Csíkvármegye haladását előbbre vinni óhajlja, mert 4.000.000 koronát sem készpénzben, sem bankban elhelyezve tartani bizonyára nem fog. De hisz nincs is arra szükség, mert ott vannak a legsürgősebb megoldásra váró kérdések. A vármegye-ház és pénzügyigazgatóság felépítése, a vármegye-ház bebutorozása, most már három főszolgabírói hivatal építése, a kórházaknak megfelelő kibővítése. De bizonyára felszínre kerülnek olyan kérdések és javaslatok, amelyek ipari és kereskedelemi haladást céloznak s vármegyei érdek Csíkszeredában egy tisztviselői telepkérdésének a megoldása is.

A jövő hozza meg a fejlődés irányát, a vármegye minden egyes polgárának megvan a kezdeményezés joga s az egészséges gondolatokat bizonyára megszívleli a vezetőség.

Az augusztus 10-én lefolyt erdő eladás az egész fapiac helyzetéről élénk képet nyújt. E

A „SZÉKELYSÉG“ TÁRCÁJA.

Elnöki megnyitó beszéd.

A nyergestetői honvéd emléküel 1911. július 30-án rendezett ünnepélyen tartotta: Bartalis Ágost főszolgabíró.

Mélyen tisztelt ünneplő közönség!

Kedves székely atyámfiai!

Hatvankét esztendeje annak, hogy a „Nyergestető“ vármegyének ez egyszerű kis szöglete dicső apáink vére hullásának árán bejutott a történelem aranykönyvébe. Hatvankét esztendővel ezelőtt lett a Nyergestető temetője sok derék vitéznek, hirdetője székely dicsőségeknek! És 14 éve annak, hogy a hős apáink vérével megszentelt helyen évenként összegyűlünk áldozni a hősök emlékének, kik a hazaért a legdrágábbat, életüket adták oda.

A kegyelet lassankint a székelység nemzeti ünnepevé avatja évfordulóját annak a napnak, melyen a kicsiny Dávid, a székely honvéd vitta titáni harcát a muszka Góliáttal, s megállított hódító utjában a félelmes kozákság rohanó tömegeit.

A 14-ik évfordulón ismét összejöttünk ünnepelni. És én lelmem egész melegével köszöntöm és üdvözlöm mindazokat, kik ide jöttek, hogy velünk ünnepeljenek. Miért ünnepelünk? Mire valók s miért rendeztetnek a nemzeti ünnepek? Talán azért, hogy akik itt össze-

jövünk, a találkozás örömeit élvezzük, vagy az előadott szónoklatokban, szép dalokban gyönyörködjünk? Vagy a szereplőket éljenezzük? Nem, hanem arra valók, hogy a nép életkedvét feljajtsuk, hogy a multak nagy eseményeit felidézzük s azokból a jövőre tanulságot, lelkesedést, kitartást, tetterőt és reményt merithessünk.

Tisztelt ünneplő közönség! Századok óta vitatkoznak, veszekednek a tudósok afelett, hogy mi székelyek honnan származtunk, kik voltak őseink, miféle faj vagyunk és honnan, hogyan jöttünk e földre, melyet régi hagyományok a hét erdők szigetének neveznek? Az egyik tudós megtesz határöröknek, kiket a magyar királyok telepítettek a határszélre, hogy védjük azt a keleti barbárság dúlásai, betörései ellen. A másik kinevez erdővágóknak, kiknek feladata volt a havasok rengetegjein át utat vágni a hareoló magyar seregnek? A harmadik az asszír és babiloni építő ácsok utódaiknak tart, sőt akadt olyan kalandos agyvelő is, mely azt állítja, hogy elődeink lettek volna a bibliából jól ismert fiisteusok, kik hajdan a zsidókkal csatáztak.

És ezzel a tudósok valamennyien tagadják azt a hagyományt, amit mi hiszünk és vallunk s ami a székelység közt nemzedékről-nemzedékre, apáról-fiura szállott szent örökségképen s amely azt tartja, hogy mi vagyunk a világverő hun királynak, Attilának utódai, kik Csaba

királyfítló elszakadva e sziklavárba húzódtunk s elfoglaltuk ezt a földet, melyet annyi vész, vihar közt mind e mai napig megtartottunk.

Hasztalan kutatnak, hiába vitatkoznak a tudósok, egyiknek sincs igaza. Ha szép holdvilágos éjjel feltekintünk a csillagos égre, ott látjuk a „Hadak útját“, melyen a magyarok Istene „Hadur“ bevezette népét e szép hazába. Annak kezdetén legelő, mint egy sugar kéve világít egy ragyogó égi test. Az a székely, az a ragyogó égi test, az a tündöklő feny, mely előtte járt a magyar seregnek, mint a felhő előtt a villám. Az a tündöklő feny szállt le a Hadak útjáról a földre, védeni a hazát, hirdetni a székely dicsőséget s lesujtani vakító fényvel a haza ellenségeit.

Székelyország volt Magyarország keleti kapuja, melyet miként a régi Rómát nem erős kőfal, hanem férfiak karja, teste védett.

A Székelyföld volt az ország várán az erős bástya, melyet sem a tengeri ellenség ledönteni, sem 1500 év vihara megörölni nem tudott.

A székely volt a magyar nemzet erős karja, védő pajzsa, fényes kardja egy évezreden át. És ezt a kirántott kardot, mint a költő mondja: „ugy rettegte a föld, mint a villámot éjjel a gyermek.“

A székelységnek közel 15000 éves történelme szakadatlan láncolata a küzdelemnek, melyet ez a maroknyi nép az anyaország védelméért, alkotmányos szabadságáért, fönma-

radásáért és jobb létéért folytatott. Böven volt része a dicsőségben, de bizony sűrűn érték a csapások, szenvedések is.

Ez a nép, mely nemesnek, szabadnak született, mely birtokát ösfoglalás jogain bírja, az idők folyamán gyakran bebizonyította, hogy vérell szerzett ősi jogaiért, függetlenségéért és hazája szabadságáért minden áldozatra kész. Élni, dolgozni, de ha kellett: meghalni is tudott a hazaért, mert azt tartotta, mit a római, hogy a haza minden előtt való. Az ősi szabadságára törő Bathori Istvánnal összetiportatta magát a kerelő szeptpáli csatában, bitó-fára ment, lehagyta vágni orrát-fület, de vérell szerzett ősi jogairól le nem mondott.

Ott van Madéfalva, rettentő példája, örök szegény foltja a zsarnoki gonoszságnak a „Siculicidium“, hol az osztrák bérgyilkosok tömegesen gyilkolták le a védtelen székelyt s ágyuval, kartácsesal és gyujtogatással fojtották el a jogvédelemre felemelt szót.

És mennyi nyomor, mennyi szenvedés érte idönkint! Mikor a mai „nemzedék“ jöletben elő, fényben, cifraságban pompázó fiaiak soppankodásait hallom, gyakran eszembe jut a székelyek egyik kapitányának, Beldi Kelemennek 1614-ben fejedelméhez küldött jelentése, melyben azt írja, hogy: „ha a szegény székelynek zablisztyje es korpája volna, oly jóízűen megenné, mint más a gabonát, de a szegény székelynek még zablisztyje, korpája

szerecsés és örvendetes erdőeladással minden irányban dokumentált, hogy a legmagasabb árakat lehet elérni, ha kintartás van. A magánjavak irodája már a kora délelőtti órákban látogatott volt s minden jel arra mutatott, hogy az árverést siker koronázza.

A vármegyét a versenytárgyaláson Fejér Sándor alispán, Csiky József dr. igazgató, Györgypál Domokos főügyész és Szász Lajos főjegyző képviselték, akik konstataáltak, hogy rendes időben 6 ajánlat érkezett be. Elsőnek az Uz- és Veresvizölgyi erdőségekre érkezett ajánlatokat bontották fel.

A kikiáltási ár volt 2,822.000 korona.

Ajánlatot tettek:

Besztercenaszödi faipar rt. 2,825.000 K.

Márton Lajos, Sáska Kajetán és Bogdán István 2,900.000 K.

Götz társaság 3,000.000 korona.

Dr. Czell Rudolf és Frigyes 3,307 500 K.

Miután a Götz társaság ajánlata 10 évi kitermelésre s így kedvezőbb fizetési feltételekre volt előirányozva, a két legjobb ajánlat között számításokkal kellett összehasonlítást csinálni. Az eredmény az volt, hogy a Czell-féle ajánlat közel 40 ezer koronával volt előnyösebb, bár kétségtelen, hogy a kitermelési idő rövidülése jelentékeny gazdasági előnyt képvisel.

Az eredményt az igazgatótanács a 14. évi tartandó ülésen tárgyalja s a vármegye törvényhatósága elé az e hó 31-én tartandó rendes közgyűlésen kerül.

Csak négy hete...

Ma, szerdán, négy hete, hogy a képviselőház megkezdte a véderőjavaslat tárgyalását. Milyen csekély idő ez, ha hozzámérjük a javaslat korszakalkotó jelentőségéhez, a hozzáfűződő fontos kérdések nagy tömegéhez, s ahhoz a rendkívüli szerephez, melyet a katonai kérdések közéletünkben évtizedek óta játszanak. Mily csekély idő ez ahhoz a tempóhoz képest, a melylyel a magyar törvényhozás általában dolgozni szokott! Hisz évek hosszú sora óta nem volt a magyar képviselőház előtt olyan törvényjavaslat, hacsak valamelyes nagyobb jelentőségű volt, a melynek tárgyalása és elfogadása nem hónapokat vett volna igénybe. Két három, négy hónapon alul nem adja a magyar parlament, még a véderőreformnál kisebb jelentőségű javaslatoknál sem. Mindenki emlékezhet, hogy még a koalíció idején, a mikor még a törpénél is törpébb minoritás volt csak ellenzéke a Ház minden oldalát óriási körben megtöltő többségnek, még akkor is mennyi ideig tartott el egy-egy fontosabb törvényjavaslat tárgyalása. Pedig az akkori balpárt olyan kisszámú volt, hogy még egy névszerinti szavazást kérő iv aláírására is alig tellett belőle.

Elenyésző ellenzék és a most tárgyalathoz fontosságban alig mérhető törvényjavaslatok mellett is alig ment két-három hónapon alul egy-egy törvényjavaslat tárgyalása.

Mi ehhez képest az a négy hét, a mióta a véderőreform körüli harc a parlamentben folyik! Miféle sajtóságos tünet az, mely abban mutatkozik meg, hogy alig egy hónapos tárgyalása után egy korszakalkotó törvényjavaslatnak, sőt már jóval előtte, minden parlamenti munka végleges megakasztásáról beszélnek!

Megszokott dolog, hogy a politikában az emberek nem nagyon gondolkodnak, s csak momentán hangulatok után indulnak el. A mikor eltelik néhány hét beszéd és vita nélkül, üres, céltalan, unalmas technikázással, akkor a helyzet olybá tűnik fel az emberek előtt, mintha már egy örökkévalóság óta folyó volna a parlamenti időpocsékolás.

Pedig csak négy hete...

Senkisémitte, hogy a véderőreformjavaslat komplexumának tárgyalása játszva, minden akadály nélkül fog menni. Sőt előre volt látható, hogy e kérdés körül, a melyben az utolsó másfél évtized alatt politikai életünknek legnagyobb váltásai, felfordulásai keletkeztek, a melyben a jelenlegi ellenzéki pártok és vezérek legjobban exponáltak mind az intranzigencia, mind az engedékenység irányában: hogy e kérdés körül heves és hosszantartó harc fog folyni.

Senkisémitte, hogy a mikor politikai fejlődésünk egy ilyen alapvető akadályának végre való kiküszöböléséről van szó, hogy akkor gyors lefolyásu tárgyalás következék be egy olyan parlamentben, a mely sokkal kisebb jelentőségű kérdésekre, sőt a képviselői hazabeszélésekre is hónapokat szokott fecsérelni. Előre volt látható az is, hogy az ellenzéki pártok, a melyek mindmostanig nem tudták kiküszöbölni a politikai hitelükön és számbeli erejükön esett csorbát, éppen a katonai kérdéseket, mint a jelszavak gyártására legalkalmasabb területet, fogják felhasználni oly akcióra, anelylyel a kormányt és munkapárttal szemben való depresszállásukat szabadulhassanak.

A mikor ilyen előzetes megítélésel indultak az összes illetékes politikai tényezők a véderővitának, igazán érthetetlen az a korai türelmetlenség, a mely az ellenzéki körökben uralkodik. A maguk unalmas technikázását nyílván ők is hosszadalmasnak találják, be szólnak a kormányunk fennakadásáról, a munkapárt elernyedéséről, hi tegetik magukat győzelemmel és a mások türelmetlenségével. Közben pedig

elfelejtik, hogy az egész szörnyű hosszúnak tetsző harc mióta folyik.

Mindössze négy hete...

Ez a négy hét, ez a parlamenti tárgyalásainkban oly rövid időszak megvilágítja a kormányelnöknek minden türelmetlenség nélkül való nyugalmát, valamint a hirdetett várakozási politikának helyességét.

Ez a várakozási politika nem először válik be. És jellemző vonása annak a konziliáns módszernek, a mely eléri az eredményt, anélkül, hogy erős fegyverek alkalmazásával fájdalmas nyomokat hagyna akár az ellenfelben, akár a közlelelemben. Az utolsó másfél év története bőséges anyagot nyújt annak bizonyítására, hogy mennire be vált mindig a megfontoltságnak és türelemnek módszere. Kormányalépéstől a választásokig, a miniszterelnök megingathatlan nyugalommal járt el, tűrte a vágyakozásaiban megcsalódott pártok makacskodását, s a maga igazának győzelmét várva, semmiféle provokáló incidens állal magát a megfontolás útjáról eltéríteni nem engedte.

Avagy emlékezzünk a bankvitára és annak előzetes kilátásaira. Hónapokra nyult a beszédek áradata, s a mestersegesen szított incidensek sora, úgy, hogy a vitának kétségtelen volt a Justh-párti részről nem is titkolt obstrukciós jellege. És mégis ennek is a végére értünk.

A ki egyedül hirdette a béketűrést s a nyugodt kivárást, az gróf Khuen Héderváry Károly gróf miniszterelnök volt és álláspontját az események akkor is igazolták.

Épp így történt a tavasszal lefolyt költségvetési vitában is.

Azt mondhatná valaki, hogy bárha valóban hosszúra nyult és obstrukciós jellegű viták voltak ezek, mégis — viták voltak, beszédekkel és a közvéleményre való hatás hajszolásával. Most azonban vita nincsen, csak neztelen és szellemtelen obstrukció, sivár és unalmas viszálys a házszabály részeivel, felhasználása a szülés- és vitakozás, valamint a határozathozatal szabadságát védő jogszabályoknak mindezen parlamenti szabadságok erőszakos elnyomására még pedig kisebbségi elnyomására. A politikai helyzetben ez nem változtat, legföljebb csak az obstruáló tábor helyzetet rontja, annak gyengeségéről tesz bizonyosságot.

A kormány és pártja hosszantartó véderővitára volt elkészülve. Hogy ez a hosszú idő mivel telik el, technikázással-e vagy vitakozással, az a végcélt tekintve mellékes, egyebekben pedig csak az ellenzékre lehet káros, mert

egy saját álláspontja számára visszhangot nem teremt, ellenben maga ellen sokrakoztatja az országot, még azokat is a kik különben talán pártelvből elleneznék a véderőreformot. Az oly párt, pedig, mely harcának módszerével maga ellen hívja ki a közvéleményt, nemcsak az ügyet rontja, a melynek örve alatt felforgatja a parlamenti munka rendjét, hanem bármiféle célból is cselekszi ezt, azt a célt soha el nem érheti.

Négy hét, bármily drága lenne is az ország ideje egyéb alkotásokra, csekély idő egy ilyen korszakalkotó reform történetében. Sőt minél ádázabb az obstrukció, annál csekélyebb ez az időszak.

Az ellenzék, a mikor hosszúnak, váltáságot termő hosszúságának hírdeti a maga technikázását, csak áltatja magát és csak a saját türelmetlenségét árulja el. Ez így van jól: hadd türelmetlenkedjenek ők, a kik azt hitték, hogy négy hét alatt győzelemre vihetik a maguk rossz ügyét. A munkapárt a jó ügy diadalára több időt számított és nem áltatta magát. Minél türelmetlenebb és idegesebb az obstrukció, annál nyugodtabb a véderőreform híveinek tábora.

HIREK.

— **Halálozás.** Dr. Erős Vilmos csikszeredai ügyvéd folyó hó 10-én Tusnádfürdőn több napi súlyos betegség után meghalt. Temetése Tusnádfürdőn folyó hó 12-én volt, ahol rokonai, barátai, kollegái nagy szomorúsággal és bánattal kísérték el utolsó útjára. Dr. Erős Vilmos vármegyénknek a közel multban, mintegy 8 10 esztendőn keresztül egy vezető embere volt. A vármegyei életben mindannyiunk előtt ismeretesek az ő fegyver tényei, igazi genialitása s galléros viselkedése csakhamar megnyitották előtte az összes bizottságokat. Mint ügyvéd, disze volt a csikvármegyei ügyvédi karnak. Különösen, mint kriminalista egész Erdélyben ismert volt. A politikai életben már nem volt szerecsés. Mint ideálisan gondolkodó ember nem tudta magát, egyéniségét és akaratát a pártkorlátok közé szorítani s emiatt politikai magatartása sokszor határozatlanságot mutatott. Általában a hatvanhetes politikának volt harcosa, de az 1906. évi választásokkal többségre jutott ellenzéki elemekhez csatlakozott ő is és különösen a vármegyei életben vezetője volt az akkor uralomra jutott rendszernek. Ennek a magatartásának dacára, a Kuen Héderváry gróf kormányalakítása alkalmával Csikvármegye főispánjának volt kizemelve, amely terve azonban nem sikerült. Részben ez és még más családi okok az utóbbi években elragadták őt a közélet és társadalmi szereplés teréről s utóbbi években valóságos családi körében, legtöbbször külföldön élt. Az ő halála váratlan csapás volt mindannyiunkra, akik ismertük, szeretetreméltó egyénisége, geniali-

sines." És ott van megörökítve a kozmási templomkerítés falában az 1717—18-iki szárazság, éhínség és pestis, mikor Szentgyörgy naptól Szentmihály napig még harmat sem esett, a lakosság laboda maggal, örölt nyírfakéreggel s más effélékkel taplakozott s mint a régi irás mondja, a beütött pestisben "Csikból 12,600-an takarodtak az atyáikhoz."

Számban megfogytokozva, ősi jogaiból kiforgatva, jobbágságra sulyesztve és osztrák katonai járom alá hajtva érte meg a székelység az 1848-ik évet. S mégis, midőn meghallotta a szabadság menydörgő szótátat es fülebe jutott a megtamadott haza jalkiáltása: nem habozott lemondani ősi kiváltságairól es nem kesett fegyvert ragadni a megtamadott haza és szabadság védelmére.

Tisztelt ünneplő közönség! A történelmi események ismertetése messze vezetne, azért csupán arra akarok rámutatni, hogy a megpróbáltatások nehéz napjaiban a székelységnek azt a hatalmas erőt, melylyel a világ bamulatát kivívta a lángoló hazaszeretet és a törhetetlen összetartás, egyetértés adta meg.

Őseinknél a pogány korban volt egy nemzeti ünnep, az új tűz ünnepe, melyen a nemzetségek fejei faklyakkal jelentek meg és felállottak az áldozati oltár előtt körben egymás háta mögé. A főrabonban, a nemzet vezére meggyújtotta faklyját az áldozati szent tűznél, ettől ismét meggyújtották a mögötte állók

s így tovább még a leghátul álló is meggyújtotta faklyját.

Ezzel is szimbolizálni akarták az együvé tartozás és egyenlőség érzetét, hogy mindnyájan egyenlők s a vezér is csak első az egyenlők közt.

A székely alkotmányban ez a szép szimbolikus ünnep valóságos testet öltött, mert a régi székely alkotmány szerint minden székely egyenlő, egyenlően nemes és szabad volt s egyformán kötelezve volt a haza védelmére.

A Székelyföld magasabb pontjain figyelő őrtornyok és lármafák voltak körös-körül felállítva s ha bárhonnal ellenség közeledett: a legközelebbi őrbelyen meggyújtották a szalmával és burokkal bevont lármafákat s ezen jeladásra a Székelyföld valamennyi őrhelyén kigyuladtak a vészt jelző őrtűzek. Ekkor kötelelt volt minden székely halálbüntetés terhe alatt a táborhelyre sietni s az ellenséggel szembe szállni.

Tisztelt ünneplő közönség! A harcok idők elmúltak. Pihenhet a harci fegyver, de nem pihenhetnek a munka eszközök. A küzdelem a nemzet fennmaradásáért, jobblétéért, hazánk függetlenségéért tovább foly. Hiszen ellenségeink nem pihennek. Körös-körül fojtogat benn és künn egyaránt az idegen népfajok vasgyűrűje és az osztrák kétfejű sas, ez a ragadozó madár ma is ott vijjong fejünk felett, csattogtatja sötét szárnyait ezer éves alkotmányunk

tornya körül s minden percben kész lecsapni a magyar függetlenségi törekvésekre.

És a régi ellenségek mellé újak is csatlakoztak, kik ámitó üres szavaikkal, kárhuzatos tanaikkal, szabadkőmives kalapácsaikkal nemcsak a templom falát, hanem az oltár köveit is bontogatják; leakarják rombolni a hívó ember legdrágább kincsét, legszentebb oltárát — a hitét.

Ezt a küzdelmet régi és új ellenségeinkkel szemben nem nagy szájjal, nem kiabálással, nem a hazafiság hánytorgatásával, hanem Istenben bízva kitartó békés munkával, egyetértéssel és bőies mértéklettel lehet és kell diadalra vinni.

Istennek nevé hiába ne vegyed: tiltja az igazi hazaszeretet. Akinek minduntalan ajkán van, annak rendszeren szívéből hiányzik a haza.

Őseink példájára építsünk őrtornyokat, emeljünk védőbástyákat a haladás, a kultúra, a műveltség és nemzeti vagyonosodás fegyvereivel hazánknak és gyujtsuk meg azokban a hazaszeretet, az összetartás, egyetértés és kitartó munkálkodás faklyait.

Dicső hős apáink tegyverrel kezükben feláldoztak életüket, vérüket a hazáért. Tőlünk a haza nem kíván vért, életet, de annál inkább kívánja minden egyes polgárának véres verejtékét. Részt kell vennünk a haladó kulturában, dolgoznunk kell, hogy megtarthassuk s utódainknak átadhassuk az ősi földet s hogy a

nemzeti vagyonosodást előmozdithassuk. Mert annál erősebb a nemzet, az ország, minél több tanult, józan, becsületes, munkás és vagyonos polgára van.

Azt mondja az irás: „semmit sem utálok jobban, mint a kevély koldust.”

Tegye meg kötelességét minden ember, a mivel a hazának s a székely névnek tartozik s ha így vállvetve, kitaró munkával megerősítjük a nemzetet: alkotmányos jogainkat, függetlenségünket nem kell ellenségeinktől, némettől, osztráktól kolduin, hanem visszavivjuk békében mindazt, mit őseink a sors csapásai folytán elvesztettek.

A multon épül fel a jövő. Amely nemzet nem okul a multból: az a jövőre nem érdemes. Merítsünk tanulságot nemzetünk mult történetéből, kövessük az ősök erényeit, de igyekezzünk kerülni hibáikat. Tanuljunk meg különösen azt, hogy a hazáért mindent feláldozni, kockára tenni kötelesség, de a hazát kockára tenni nem szabad.

És ha így éreznünk, ha így gondolkozunk és így cselekszünk: akkor méltóképen üljük meg az ünnepet és méltó utódai leszünk azoknak, akiket ünnepelek. A székely név és dicsőség örökké élni fog és igaz marad a költő szava, hogy: „nem fajult el még a székely vér, minden kis cseppje drága gyöngyöt ér!” Ugy legyen!

tása, uri megjelenése mindenkor feledhetetlen emlékeink között marad. A gyászoló család a következő gyászjelentést adta ki: Özv. Bethlenfalvi Erős Vilmosné szül. perényi báró Perényi Zsófia a közeli és távoli rokonok, valamint az elhunyt barátai nevében is megtört szívének mély fájdalommal tudatja minden jó emberével és mindazokkal, kik az elhunytat ismerték, hogy örökre feledhetetlen, holtáig hű, gyöngelkű férjét, Bethlenfalvi Erős Vilmos dr. ügyvéd. Csikvármegye törvényhatósági bizottságának tagját a Mindenható folyó 1911. év augusztus hó 10-én reggel 9 órakor életének 43-ik, boldog házasságának 4-ik évében erős lélekkel viselt hosszas szenvedés és a halotti szentségek ájtatos felvétele után az élők sorából magához szólította. Istenben boldogult földi maradványait folyó augusztus hó 12-én d. u. fél 4 órakor Tusnádfürdőn a róm. kath. anyaszentegyház szertartása szerint adjuk át az örök pihenésnek. Lelki üdvéért az engesztelő szent mise-áldozat folyó hó 14-én d. e. fél 10 órakor fog az Egék Urának bemutatni. Tusnádfürdő 1911. augusztus hó 10-én. Soha nem szűnő hitvesi szeretetem örökökdik áldott emlékezeted fölött!

— **Hazavatas.** A csikszeredai kerületi munkásbiztosító pénztár magának új hivatali helyiséget szerzett, amelynek felavatása megfelelő ünnepségek keretében folyó hó 20-án fog megtörténni. — Amint értesülünk, a házavatas ünnepén Budapestről az Országos pénztártól is igen sokan fognak megjelenni. Az igazgatóság a következő meghívót bocsátotta ki: **Meghívó.** A csikszeredai kerületi munkásbiztosító pénztár új hivatali helyiségeinek 1911. évi augusztus hó 20-ik napján tartandó ünnepélyes felavatására t. Cimet tisztelettel meghívja. Az ünnepélyen és társas-ebéden résztvevőket felkérjük, hogy ebbeli szándékukat, valamint már érkezésük idejét is lehetőleg augusztus hó 16-ig Józsa Géza urral, a csikszeredai kerületi munkásbiztosító pénztár igazgatójával közölni sziveskedjenek. Az ünnepély sorrendje: Délután 11 órakor a pénztár tanácskozási termében az igazgatóságnak díszülése, a meghívott vendégek jelenlétében. Az ülés keretében a helyiségek ünnepélyes felavatása és Sarkadi Ignác ur az Országos Munkásbetegsegélyező és Balesetbiztosító Pénztár

első igazgatója — az ülésterem számára megfestett — arcképeinek leleplezése. Délután 2 órakor társas-ebéd a Hutter-szálloda külön termében.

— **Gróf Andrássy Gyula** amin: már a mult héten megirtuk, C ikszeredán járt. Akkor Brassón keresztül Romániába ment s bejárta egész Romániát. Folyó hó 11-én újlag visszatért s Csikszeredában ebédelt feleségével és leányával. A Hutter vendéglőből 11-én délután 1 órakor a csikiak valóságos óvációja közben robotott 50 lóerős automobilján el Gyergyó-szentmiklós felé. Budapestig az egész utat külön fogja megtenni.

— **Kitüntetés.** A király Gyárfás László kolozsvári kir. főügyésznek saját kérelmére történt nyugdíjaztatása alkalmából sok évi hű és buzgó szolgálata elismerésül a Lipót-rend lovagkeresztjét adományozta. A kitüntetés érdemes és munkás életet jutalmazott. Gyárfás László hosszú időn át állott a csikszeredai kir. törvényszék élén.

— **Fehér Karoly** szintársulata augusztus hó 14-én érkezik Kézdivásárhelyre, hogy bucsut mondjon a műpártoló közönségnek. A társulat Kézdivásárhelyen fel is oszlik.

— **A csikszeredai róm. kath. internátus** és szeminarium igazgatósága mintegy 180 ember évi hűs és tejszükségletének szállítására ajánlatokat kér. — Az ajánlatokat az egységárok feltüntetésével augusztus hó 20-ig kell benyújtani, Rész János intézeti igazgatóhoz.

ALKALMI BUTORVÉTEL

a tulproduktúra való tekintettel

SZÉKELY és RÉTI BUTORGYÁROSOKNÁL MAROSVÁSÁRHELY (Szechenyi-tér 47. sz.)

Hitelképes egyéneknek árfelemelés nélkül **részletfizetésre** is.

Menyasszonyi kelengyék óriási választékban. Vidéki meghívásra bemutatjuk gazdag mintagyűjteményünket.

— **Nyomatványok elemi iskolai tanítók részére.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter ur 1910. évi 92005. számú rendelete alapján **Lengyel Róbert** kir. tanfelügyelő a vármegye tanítóhoz felhívást bocsátott ki, melyben

az „Oszlálykönyve” című és a népiszkolai rendtartási nyomatványok összeállítását tartalmazó munka beszerzését melegen ajánlja. Ezen „Oszlálykönyve” magában foglalja: 1. az osztott és osztatlan heti órarendjét, 2. a népoktatási teendőket pontos határidő nyilvántartását, amely a tanítói kart minden tekintetben tisztesen tájékoztatja és amely magában foglalja az állami iskolai igazgatás összes ügyeinek alaki és időbeli ellátását határozó 128000—1910. sz. rendeletben foglalt összes határidőket, 3. az iskola látogatási naplót, 4. a tanítói adatok naplóját, 5. a felvételi, előmeneteli és mabsztási naplót, 6. a beírt tanulók betűsoros jegyzékét, 7. a statisztikát kimutatást, 8. a más iskolába járó növendékek nyilvántartását, 9. az iskola tanszemélyzetére, a tanítói ifj. könyvtára s az ifj. egyesületekre vonatkozó nyilvántartásokat, 10. az iktatót, 11. a leltári naplót, 12. a szakleltárt, 13. a tananyag heti kimutatást (szorgalmi és haladási naplót), tehát a tanítói kar e könyveiben mindent együtt talál, amire szüksége van s a tanszék végén az összes adatokat együttesen lezárhatja s a könyvet évről-évre megőrizheti, miáltal újból sok kereséstől szabadul meg. Az „Oszlálykönyve” már megrendelhető Szvoboda József könyv- és papírkereskedőnél Csikszeredában.

— **Házasság.** Friedländer Emil csikszeredai fakereskedő folyó évi augusztus hó 10-én tartotta egybekelési ünnepélyét Schuller Ella kisasszonnyal Pascaniban (Románia).

— **Tanmulatság.** A csikpálfi ifjúsági egyesület 1911. évi augusztus 20-án (vasárnap) az állami elemi iskola termében, saját pénztára javára, az iskola-gondnokság vednöksége mellett bált rendez. Belépti-díj: személyjegy 1 korona, családijegy 3 korona.

Laptulajdonos: dr Nagy Beni.

Értesítés!

Van szerencsém a nagydémű községek b tudomására hozni, hogy a mai naptól fogva üzletemben a legjobb minőségű **0 as lisztet 36 fillert, a legszebb 5 ös számú kenyérlisztet 32 fillert** árusítom. Aki folyton a liszteteket tőlem vásárolja, annak 1912. évi március hó 31-ikéig fönti árban számítom még akkor is, ha a lisztet ára bármily magasra is emelkednének, ha netalán időközben a lisztet ára csökkennének, úgy azt annyival olcsóbban számítom.

Csikszereda, 1911. évi augusztus 12.
Tisztelettel: Grünwald Albert.

Szám 8572/1911. tlkvi.

Árverési hirdetmény kivonat.

A csikszeredai kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Csikborzsova község végrehajtónak ifj. Kánya József végrehajtás-t szennvedő elleni 700 korona tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtás ügyében a csikszeredai kir. törvényszék területén lévő, Csikszentmiklós község határára fekvő, csikszentmiklósi III. Rész 384. sz. tjkvben A + 1. rsz. 1318/1., 1318/2., 1319. hrsz. alatt foglalt belsőségre, fűrészmalomra 2400 korona kikiáltási árban azzal, hogy az ingatlan a kikiáltási ár $\frac{2}{3}$ -ánál alacsonyabb áron eladatni nem fog s hogy vevő a bánatpénzt az 1908. XLI. t. c. 25. §. értelmében kiegészíteni tartozik, az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az **1911. évi szeptember hó 28-ik napján d. e. 9 órakor** Csikszentmiklós község hazánál megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becslésének 20%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezeihez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni és a bánatpénzt az 1908. évi 41. t. c. 25. §-a értelmében kiegészíteni.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Csikszereda, 1911. évi július hó 29. napján.

A kiadmány hitelűl:

László Géza s. k., Kozma István,
kir. törvénzéki bír., kir. tlkvezető.

Örökös állást nyerhet bárki havi 500 korona jövedelemmel, ha sorsjegyek részletfizetésre való eladásának képviselőjét a **Budapesti Erzsébetvárosi Tarakpénztár Részvénytársaságnál** (Budapest, VII. Karoly körút 13.) elvállalja. Szakértelem nem szükséges, mint mellékfoglalkozás is üzhető. **Alaptőke 7 millió korona.**

Borszékfürdő
újkezelésben
megnyílt június 15-én.

Csikmegyei Székely Bank Részvénytársaság Csikszeredában.

Van szerencsénk Csikszereda város és vidéke közönségét tisztelettel értesíteni, hogy **folyó 1910. évi április hó 20-ik napján megnyitottuk a**

Csikmegyei Székely Bank Részvénytársaságot.

Üzleti helyiségünk a Lukács Juliska urnő házában (Kossuth-utca), a Köhid mellett.

Elfogadunk betéteket betéti könyveeskékre és folyószámlára, legelőnyösebb kamatozás mellett.

Kölcsönöket adunk betáblázás és váltó fedezet mellett.

Leszámítolunk váltókat előnyös kamattízetés mellett.

Lombard kölcsönöket nyújtunk az érték 80 százalékáig, a tőzsdén jegyzett mindennemű értékpapírokra, előnyös kamattal.

Értékpapírokat veszünk és eladunk. — Folyószámla hitelt nyújtunk.

Sorsjegyek huzásainak nyilvántartását díjmentesen ellenőrizzük.

Idegen pénznek beváltási helye.

Minden a bank és takarékpénztári szakmába vonatkozó felvilágosítást díjmentesen adunk.

Tisztelettel:

AZ IGAZGATÓSÁG.

—51

PALLÓ, DESZKA, LÉC, GYALULT PADOZAT DESZKA

ÉPÜLETFÁ.

CÁNDRA (HULLADÉK LÉC) RÖNKVÉG

SZEKER-ÉS ÖL-SZAMRA, VALAMINT

FÜRÉSZPOR

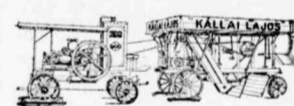
minden mennyiségben állandóan kapható:

Klein Sámuel csikszeredai gőzfűrész telepén.

TELEFON 19.

Göm bfa tulajdonosok szíves tudomására hozom, hogy minden szombaton bérvágás van.

„A köztudatba ment át”, ^{hogy} ^{csak} **Kállai Lajos motorgyára**

BUDAPEST, VI. Gyar-utca 28. szám szállítja teljes jótállás mellett a leghirvevesebb motorcséplőkészleteket.

Saját érdekében kérjen minden gazda disz-főárlapot mit ingyen, bérmentve küld a gyár!

Fontos figyelmeztetés! Kállai Lajos hírneves motorgyára nem tévesztendő össze más Kállai nevű cégekkel.

Berkeci János bádogos, Sepsiszentgyörgyön.

Templomtoronyok fedését, kijavítását, szabadalmazott bessemer festekkel való mázolását, a torony falainak kőszinre való meszelését utazóállvány segélyével elvállalja bármelyik vállalkozónál

30—35%-kal olcsóbban.

A legjutányosabb árért készit: **templomtoronyokra, kéményekre, alacsony és magas épületekre villamharitókát, szintén utazóállvánnyal eszközli annak elhelyezését; csatornákat, padlásablakokat, épületek fehér vagy fekete bádoggal való fedését izlés szerint a legcsinosabban s azok állandó jóságáért felelősséget vállal, idő folyton megavult házfedelek és csatornák kijavítását** Továbbá ajánlja: paktong, réz és fehér bádogból készült munkáit, u. m.: diszműveket, konyhaeszközöket, utcai és kocsilámpákat stb. A legjutányosabb árért kaphatók petroleumtartók és petroleumszivattyúk, új hitelesített litermértekek minden nagyságban.

Fürdőberendezéseket készítek.

Fürdőkádak minden nagyságban készen kaphatók.

Harminchárom évi működése alatt pontos és jó munkáimért számos arany és ezüst érdemjellel és több dícsérő oklevéllel lettem kitüntetve. A n. é. közönség nagybecsű pártfogását kérve, maradok hazafias tisztelettel:

BERKECZI JÁNOS.

16—27

Lakás: **Sepsiszentgyörgyön, Csiki-utca 5. szám.**

Menetrend, érvényes 1911. évi május hó 1-től.

Oda						Székelykocsárd—Madéfalva—Brassó						Vissza	
Szv. 8014 I-III.	Szv. 8002 I-III.	Szv. 8004 I-III.	Szv. 8006 I-III.	Szv. 8008 III.	Szv. 8010 I-III.	Szv. 8003 I-III.	Szv. 8009 I-III.	Szv. 8007 I-III.	Szv. 8005 I-III.	Szv. 8001 I-III.	Szv. 8013 I-III.		
—	205	935	615	—	700	ind. Budapest k. p. u. (N.-Váradon át 126) érk.	150	955	955	720	730	—	—
—	200 800	—	1220	930	705	ind. Budapest k. p. u. (Aradon át 126, 153) érk.	125 725	935	545	—	1230	—	—
—	1051	646	832	115	458	ind. Kolozsvár (126) érk.	420	1256	1256	534	959	—	—
—	220	830	1154	335	832	ind. Székelykocsárd (126, 130) érk.	1246	755	1047	212	657	—	—
—	226	836	1200	341	838	Marosnagylak 2. sz. őrház	1240	749	1041	206	651	—	—
—	232	842	1206	346	844	Vajdaszeg 4. sz. őrház	1234	743	1036	200	646	—	—
—	238	848	1212	451	850	Maroscsapó	1228	737	1030	154	640	—	—
—	246	856	1220	459	858	Marosugra 24. sz. őrház	1221	730	1023	147	633	—	—
—	257	907	1231	410	909	Maroskecze	1209	718	1011	135	622	—	—
—	1004	—	—	—	—	évk. Marosludas (129) ind.	—	—	—	—	1217	—	—
—	224	—	—	—	—	évk. Beszterce (129) ind.	—	—	—	—	600	—	—
—	—	—	—	—	600	évk. Borgóbeszterce érk.	224	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	1217	ind. Borgóbeszterce érk.	1004	—	—	—	—	—	—
—	300	909	1233	413	910	ind. Marosludas (129) érk.	1206	715	1008	134	619	—	—
—	305	914	1239	418	915	Marosbogát	1200	709	1002	128	613	—	—
—	311	920	1245	424	921	Kutyfalva 16. sz. őrház	1154	702	955	121	607	—	—
—	321	930	1255	434	931	Radnót	1145	653	946	112	558	—	—
—	329	939	104	449	939	Maroscsapó	1137	645	938	104	551	—	—
—	336	946	111	456	946	Marosugra 24. sz. őrház	1129	637	929	1256	543	—	—
—	342	952	117	462	952	Kerelőszentpál	1123	631	923	1250	537	—	—
—	359	1009	133	521	1009	Nyárádtó	1106	614	906	1233	521	—	—
—	412	1022	146	534	1022	évk. Marosvásárhely ind.	1052	600	852	1219	507	—	—
—	442	1052	206	607	évk.	ind. Marosvásárhely érk.	1032	—	814	1148	455	—	—
—	450	1100	214	615	—	Marosvásárhely felsőváros	1025	—	807	1141	448	—	—
—	503	1113	227	628	—	Nagyernye 43. sz. őrház	1012	—	750	1128	435	—	—
—	511	1122	235	636	—	Sáromberke	1005	—	743	1121	428	—	—
—	519	1129	243	644	—	Gernyeszeg	958	—	736	1113	421	—	—
—	526	1136	250	651	—	Körtvélyfája 49. sz. őrház	950	—	728	1105	414	—	—
—	535	1145	259	700	—	Petele 51. sz. őrház	941	—	719	1056	405	—	—
—	541	1151	305	706	—	Radnótfája 52. sz. őrház	935	—	713	1050	359	—	—
—	545	1155	309	710	—	évk. Szászrégen ind.	931	—	709	1046	355	—	—
—	555	1205	314	718	—	ind. Szászrégen érk.	926	—	659	1040	349	—	—
—	605	1215	324	728	—	Ideczfürdő	917	—	650	1031	340	—	—
—	613	1223	333	737	—	Marosvécs	909	—	642	1023	332	—	—
—	627	12 6	346	750	—	Magyaró	857	—	629	1011	319	—	—
—	640	1247	359	804	—	Déda megálló	844	—	614	958	308	—	—
—	655	104	414	816	—	Déda	838	—	608	952	302	—	—
—	706	115	425	828	—	Ratosnya	828	—	555	942	248	—	—
—	723	132	442	845	—	Szalárd 82. sz. őrház	810	—	536	924	229	—	—
—	729	138	448	851	—	Palotaiflva	805	—	531	919	224	—	—
—	744	152	503	905	—	Bánffyháza	750	—	515	904	209	—	—
—	753	203	512	914	—	Gödemesterháza	741	—	507	855	201	—	—
—	829	234	555	942	—	Maroshévíz (Borszékfürdő)	724	—	450	838	145	—	—
—	840	245	606	953	—	Galócza	704	—	430	818	125	—	—
—	853	258	621	1007	—	Várhegy	652	—	418	805	112	—	—
—	910	313	638	1024	—	Ditró	637	—	403	749	1256	—	—
—	924	326	651	1037	—	Szárhegy	623	—	348	733	1242	—	—
—	932	334	659	1045	—	évk. Gyergyószentmiklós ind.	614	—	340	724	1233	—	—
627	1000	354	719	évk.	—	ind. Gyergyószentmiklós érk.	549	—	910	700	1153	—	—
633	1006	400	725	—	—	Tekerőpatak	543	—	903	654	1147	—	—
646	1017	411	736	—	—	Vaszláb	533	—	854	645	1138	—	—
710	1040	432	757	—	—	Marosfő	515	—	838	629	1122	—	—
730	1059	452	815	—	—	Csikszentdomokos	450	—	815	604	1058	—	—
739	1107	500	823	—	—	Karcsfalva	438	—	804	554	1045	—	—
748	1116	509	832	—	—	Csikmadaras	428	—	755	545	1036	—	—
757	1125	518	841	—	—	Csikrákos	417	—	743	535	1026	—	—
802	1130	523	846	—	—	évk. Madéfalva (136) ind.	410	—	737	525	1020	—	—
—	130	708	—	—	—	évk. Gyimes (136) ind.	220	—	—	—	830	—	—
—	200	740	—	—	—	évk. Pálanca (136) ind.	133	—	—	—	743	—	—
820	1143	533	856	420	—	ind. Madéfalva érk.	350	—	727	523	1000	—	1005
909	1255	550	908	433	—	Csikszereda	336	—	714	510	947	—	952
916	104	557	évk.	440	—	Zsögödfürdő	251	—	637	—	901	—	941
924	115	605	—	448	—	Csikszentkirály	242	—	630	—	854	—	933
930	123	611	—	454	—	Csikszentimre 35. sz. őrház	235	—	623	—	847	—	926
943	133	619	—	501	—	Csikszentsimon	230	—	618	—	842	—	921
952	144	629	—	510	—	Csikverebes	217	—	604	—	832	—	911
1005	206	640	—	518	—	Tusnád	210	—	556	—	824	—	903
1020	218	651	—	528	—	Tusnádfürdő	155	—	541	—	814	—	852
1031	231	701	—	539	—	Sepsibükszád-Bálványosfüred	140	—	528	—	756	—	841
1046	245	714	—	552	—	Málnásfürdő	123	—	514	—	741	—	828
1054	256	721	—	600	—	Málnás	112	—	504	—	733	—	820
1107	310	732	—	613	—	Sepsibodok	1258	—	452	—	722	—	808
1116	319	740	—	621	—	Sepsiköröspatak-Gidófalva	1246	—	443	—	713	—	759
1125	329	748	—	629	—	évk. Sepsiszentgyörgy (134) ind.	1235	—	433	—	705	—	749
405	805	—	—	10-23	—	évk. Bereczk (134) ind.	7-34	11-32	—	—	—	—	4-30
11-40	4-00	8-08	—	6-47	—	ind. Sepsiszentgyörgy (134) érk.	12-18	3-59	—	—	6-46	—	7-30
11-47	4-07	8-15	—	6-55	—	Kilyén	12-10	3-51	—	—	6-38	—	7-22
11-58	4-18	8-26	—	7-06	—	Uzon	11-58	3-39	—	—	6-26	—	7-10
12-08	4-28	8-35	—	7-16	—	Kökös	11-46	3-28	—	—	6-15	—	6-59
12-19	4-39	8-46	—	7-29	—	Prázmár	11-35	3-18	—	—	6-05	—	6-44
12-42	5-02	9-08	—	7-52	—	Szászhermány	11-16	3-59	—	—	5-46	—	6-29
1-00	5-20	9-26	—	8-10	—	évk. Brassó (126, 137, 138) ind.	11-00	2-44	—	—	5-31	—	6-13
730	640	640	—	—	—	évk. Budapest k. p. u. (Nagyváradon át 126) ind.	820	935	—	—	—	—	—
1230	125 125	125	—	—	—	évk. Budapest k. p. u. (Aradon át 126, 153) ind.	800 200	1220	—	—	200	—	—
959	612	612	—	—	—	évk. Kolozsvár (126) ind.	906	646	—	—	—	—	—
346	814	—	—	—	—	évk. Predeál (126) ind.	—	1241	—	—	—	—	347
920	—	—	—	—	—	évk. Bukarest ind.	—	750	—	—	—	—	930

Uj ortopéth cipész üzlet!

Van szerencsém Csikszereda és vidéke közönségét értesíteni, hogy Csikszeredában a Kossuth Lajos utcában, az elemi